

κι' ἀν πρὸς νεροῦ του τὸν ίδης νὰ πάρῃ μὲ θυμό
τότε καὶ τὰ χρεώγαρχα δὲν θέγχουν σηκωμό.

Αθήναι. — Μὲ τὰ φρόντ' αὐτὰ μοῦ 'βγῆκε καθε πίστις
κι' ἐ Γλάδστων τρχει μοναχό, αὐτός ἐ ξυλογίστης.
Αὐτός μὲ κάνει νὰ χαλῶ, εἰπίνες μὲ συγχρήμα...
δὲν πάει δὲ παληγόρεος τὰ ξύλα του νὰ σχίζῃ
μ' ἀκείνο τὸ τοικούρι του, τὸ τόσο ντιλικούτο,
μαὶ θέλει σώμει καὶ καλλί ίνω πατεῖ 'στ' ὄγδόντα
νὰ ρίχνῃ μὲ τὰ δέντρα του καὶ τὰ 'ένακ μας φύτα.

Λονδίνον. — Καποϊος ὑψώμως ἑράνη κι' ἔδω πέριχ,
ἄλλ' ἤσφαν 'στο 'Αστραχάνη ἴνεσκηψε χολέρα.

Αθήναι. — Μὰ τι δικθεόλι ! ... κι' αὐτή εὐρίθη τώριχ;

Λονδίνον. — Τὰ χρεώγαρχα τὰ 'πῆρε νέα μπόρα.
Κατὰ Γαλλίας ὕραψε Καπρίπης εἰς τὴν Βόρειον
κι' ἀν θέλης στέλε χρήματα δι' ἄλλο περιβόρων.

Αθήναι. — Πάρε δηδόμους κι' ἡ πίστις συνεπάγη,
τρίξει παντοῦ δι' ἀγόρας καὶ βάλε 'πίσω νέρτι ...
Τρικούπης 'Ισοδύγον εἰς τὴν Βουλήν είστησεν
καὶ μίς 'στὰ πόλεις σήμερα κορυφώντο δὲν πέφτει.
'Αγόρας οὐγρήγορχος, μὴ λυπήθης παρε...
καὶ παραμέναντας ἔρχονται καὶ μπονάς μὲ μωρά,
κι' ἡ Κιόρ- Κατίνα ἡ στραβή, ποὺ φύλλει ἀμανέ
κοντά 'στον Σιδηρόδρομο, εἰς ἔναν καρφοφένι.

Λονδίνον. — Είμαι πρόθυμος τὰ δηδόμους νὰ πάρω
κι' ἀν θέλης κι' ἄλλα, στέλε μου περάδες γιὰ καπάρο.

Αθήναι. — Πάρε δηδόμους, τριάμισου, πεντάμισου,
κι' ἄγω θὰ τρόψω τοῦ λειποῦ φραστούς μὲ γύμισι.
Θὰ παύσῃ καὶ μασκαρά καὶ καθε Λόρδου χλεύη ...
σπλαντίν τὸ Ταξίνιο καὶ πρέγμα ποὺ σαλευει ...
ἀγόραζες ἀδράκοπο ... μᾶς θέψαν εἰς φόβοι ...
ἴπτα εἰκατομμύρια ὡς τώρα πετασκούει.

Λονδίνον. — Μύστερ Φασσούλη, ἐπῆρχ κι' ἄλλα τρίχ,
καὶ θὰ τὰ δώσω 'στον Ροτσίλδ διν τὸ καλέσ' ἡ χρεία.

Αθήναι. — Διδόλου μὴν πουλήσῃ ... μὴν παύσης τῆς τρεχάλαις...
θὰ φθάσουν εἰς τὸ δέρτιον ... σικονομίας κι' ἄλλαις.

Λονδίνον. — Η ἀξία των διακυμανιομένη,
ἄν διμως τώρα σπικωθῇ θὰ μείνη σηκωμένη.

'Ο 'Ρωμαὶ γνωστὸν σᾶς κάνω — πᾶς 'στο σκήτη μου ἀνέση,
'στην Νέαπολιν ἀπάντω — κι' ἀπὸ τοῦδε συνερεῖται,
μὲ ξυνοδούτο Σάδη, — δηδ' 'στο λάδι, τρεῖς 'στο ξύλο,

Αθήναι. — Μὲ κελλούσιοτάξει κανεὶς ἀποθανόντει ...
σοῦ εἶπε πάρε 'γρηγόρος κι' ἀν πέρτη κι' ἀν σηκωνίτει.

Λονδίνον. — Δίκια μὲ τιμῆν ἀγόραστη διμοίσιν,
ἄν καὶ πανοῦκλα ἐπει τὸν Μεσοποταμίν.

Αθήναι. — "Ολων τῶν εἰδῶν δὲν ἐπισκήψουν νόσοι
ἀργάρζες χορις κανεὶς τὰ κόπλα σου νὰ νοιώσῃ.
Ἄγεντον πῶς κι' ὁ Σιμόπολος 'μπροφεὶ νὰ διερίσῃ
ὡς Γραμματίς Γενικὸν τὸν Γιάννη τὸν Ράστη.

Λονδίνον. — Πῆρα δώδεκα κι' ὁ Ρότσιλδ τάχι χάσει.

Αθήναι. — Σὲ περακάλε εἰπέ· του νὰ 'συχάσῃ ...
μεγάλος ἐνθουσιασμός ... Τρικούπης τελείωνε ...
ξεπέφτει τὸ συναλλαγμα καὶ τὸ πολιτεύον ...
ἴστερώδ' ἡ πίστις μας μὲ δύναμιν ἀκινάν ...
δὲ Λάππας τηλεγράφημα θὰ στείλῃ στὴν Σηματαν.

Λονδίνον. — Θέλεις νὰ πουλᾶς γιὰ νὰ μὴν πηγῆ 'στὸν ζέργο;
δι' Γλάδστων 'στο Μισόλοιτος θὰ βγάλῃ κι' έλλοι λόγο.

Αθήναι. — Μή σκοτίζεσαι κι' δες βγάλῃ δουσι θίλει,
γιὰ Τόρες καὶ γιὰ Γλαδστωνας κι' Ούρους δὲν μὲ μέλει.
'Αγόραζες νυχθυμέρον κι' ἀπὸ πωλήσιες σχόλα ...
Τρικούπης ἐπλέισε ... ἀγόρασε τὰ δάλα.
'Ολράϊτ, σπλάντιτ, ζήτω μας ... καθείς θὰ παλεωθῶν ...
κι' ἀν θήθει μὲ τὸ φωμί τὰ ματέα νὰ στρεβώσῃ
τοῦ ξυλογίστη Γλαδστωνας έκιν' ή Μίς η μούλα,
ἀγόραστε καὶ πουληστε κι' ἀγόραζε καὶ πουλά.

Εἴτε ὅληνες ποικιλίασε, μὲ ἄλλους λόγους ἀγγελίασε.

Δευτέρων συνεπλήρωσεν ἔκμηνταν πάλιν
Ἐσει τὰ ἡ περιανής της γνωστής 'Εσει τας τὸν Ιωάννη.
κι' ἀργάζει μνηστόραμα μὲ αὐτήν μονάδαν
κατὰ λαμπρή μετάρρωση ἀπὸ τὸν Ιωάννην.
τοῦ τὴν 'Ελλάδα πρὸ παντού πολὺ ἐνδιαφέρει
κι' 'Αγγλίδες είναι συγγενεῖ, δοῦτο καλλί μᾶς ζίρει.

Δέκατος 'Εννυατος Αἰώνων Πάτρος Καρολίδη,
ποῦ Καζόνης τῆς γνωστής 'Εσει τας τὸν Ιωάννη.
Είναι διαπεντεπέτραιος τοῦ τίμου ή την,
κι' διόπτρη τόπου τίλειος ὅληνες κατὰ κάνει,
εἰς δὲ τους προπλέρωντας συνθρόνους καὶ μὲ
κι' οι τρεῖς οἱ τίμοι ή δοῦλοι ἀντί θραγών τρίκα.

Οι ρίπται 'Αθηνόπολοι έρεαν χίλια μύρια
τῆς ἀπογῆς τῆς θερμῆς ἀλέντας κατύπερα,
ποῦ κάθε γνωστή του συμφένοντα μὲ πρίνες,
ποῦ ματίνες κακομεύσοντας καὶ βρύσεις φυσιούντι.
Όσο γιὰ την κορφόπετρα καθίνας σου τὸ έπει
ποῦ τύπο τὸ παράβατο δὲν έχει έπιλο την πάτη,
τεγίται ἀπαράμιλος ἀμφέποιρος ἥρης
καὶ γελαστα σὲ καρπερούν εἰς τὴν άσσον 'Ερμού.

μὲ Χρυσόν μὲ μὲν μάνθρα — μὲ μεγάλη οἰκοδομή,
καὶ μὲ χίλια δίκια δύναται, — ποδῶν δίλλοι μαρτί.

'Εκ τοῦ τυπογραφείου «Κορίννης» της καλής, ὀδός τοῦ Προαστείου κονιορτού πολύ.